

Magén István

Lovascsata

Hapsikám, azt mondja, egész lovakat vártak ide. Királyi lovakat, eljutnának hozzád engedelmességgel. Féloldalt arcára gördül a töprengés. Három lábúak harci arcéllal (kivételesen különböznek annyira). Csirkezsír a szájában, kopott toposz, azt azért látom, mondja, miután egyáltalán némánlát. Toporzékoló lovakat, a fegyver arra néz, utam sivít, titkolom, ukrán katonák megfeszített holtteste szegélyezik a

Via Appiát. A legyek és fegyverek egy irányba. A lovak párhuzamos lábszlárjai. Futás közben egy széncinke reppel. Arra néztek, a síkságon. Gazdag a szeretet miatt, nagyságos és nemzetes. Futkározzatok. mint a futóhomok, mondja.

Határozott módon ettek. Eljön értetek, mondja, és mozgásképtelenné tesz benneteket. Én vagyok az aki, mondja. Kiterjesztett szájjal ittak. Egymás asztalán ültek, kezet fogtak, fogócskáztak, hatásos lett volna némi előkészület. Semmi felfokozott pedagógia. Rivalizálnak a szereplők, a lovak kifürkészhetetlenül nyargalásznak. Fejben játszódik le, forr az üst, csiszolt jég. (A levegőben). Ajtó, nyílnak, a szentély felhőoszlopai.

Most már előre nézz, közben hátra fordulsz. Az eszközök beugrálnak a szökőkútba és egyenlő színűre festik a hajukat.

Birkóztak, nagy számban a szélesvásznú szereplőkkel. A lovak feje rituálé, a járásuk színe szintes fagyöngy, baromi fontos.

Függőlegesen ügyesen rövidül. Fejünk felett vonul át a napéjegyenlőség. A daru irányítói olyan képességekkel rendelkeznek, mint egy kutya. (Kutya a félhomályban. Az utasok a homályban. Szanaszét.) Nem ismertük egymást, és csak egymás ürületeiből következtetünk. Aki nevet az vicc, betámolyognak, nézik a lányt és a homályt. A fontos dolgokat viszont összetévesztik a gyakorlattal. A lány lába alatt a bőre, a szőrszála, összetekert drótók, fehérnemű maradványok, székletminta. Oldalt lép, meglep, üldöz, fogást keres, topog.

Atad egy alkatrészt. Szerettem volna gáz formájában körülöttek forogni, mondja. Bolondnak nézik, az egész műben ez az egyetlen szó, a legutolsó.

Gyertek ragyogó szeműek, az idő túlságosan is kedvező.

Még egyszer nem megyek, nyílt színen fut a szöveg, belekevertem, a lány négykézláb mászik a tömeg körül. Legyen lány és feszes, és izgató amit a lapokon mondanak, és számarányos. Kérdéseket tesznek fel, járnak a világban (az istenek) a születendő gyermekek. Leegyszerűsítve:

ÁTLÁTSZATLAN.

kedvelni a szójátékokat. Négyüket vitték oda, akik vigyorogtak. Az elszigeteltségből a sötétségbe, onnan a tömör csillagokba. Az agy hasonló témában hajaz. Megkezdődött, de még távoli az elképzelés. Sánták, gonoszok előre, mondja a katona, ti még megnyeritek a

háborút szeretettel. A folyó peremére sodor a szél. Nekilátnak, mindenki nélkül gurul a Hold. A folyón túl ez már Ausztria, tisztítóúz, a heliocentrikus világ, zseniális elképzelés. A tudomány megbotlik, ível. Még azt is mondta, hogy önmagát pusztítja el. Kísérletezés egyveleg, Kibernetika. A lány a szoknyáját felgyűrve evez.

Az ízek megjelenési formája a KARTONDOBOZ. Széles vállú skatuják lovagolnak. A levegő hosszú küldetésre száguld. EZ ITT A FÖLD. Erőnek számít a sokféle jelzés. Nem olyan bonyolult embernek lenni. Gombolkozással megoldható. Kérdőjelek potyognak az égből. Alkalmasint a lovak, meg az emberek.

Az élő szervezetek a világ fejlődéséről jelentenek. Ő szegény, a győztes elkövetett egy hibát. A film folytatódik a hosszú álmom alatt. Összekarcolt filmekben. Cserépedényben lakom, mondja, a törvény kiváló és végzetes. Érvényesül, ilyen lesz, megtörténhet. Ők azok, akik miatt másképpen kell, mondja. A magyar az igének valamely része. Az igazság..

Szüntelenül, minden nap az asztalon az örökkévaló(ság)ban. A mennyben a föld kedvesebb, és már be is végződött. Bizony hapsikám az ember csak megigazít, mondja. Elindult lefelé a hegyről, Zsóka a nyakában ült és cigarettázott.

+

Buldózerek, akkorák, mint egy porszem. Lefelé a fiókban a lépések elmúlnak. Kiirtják egymást, a lépés kong, választ is

lehet kapni. A szféráktól még teljes lépés választja el.
Hasonlóan rövid mosoly. Ugrálni. A gépek feltartóztatták,
ugrált, válaszolt építkezés közben.

+

válogatás körös-körül, al szépség kelt nagy gazdagságot,
nagyok a szemek, mind virágoznak (valódit szóld ne az igazat)

CÉDRUS

Tarsisba nagy érzéssel vesszenek távoli madár módra pokol
legyen kevés fejemben ajtómban mesebeli virágének jámbor
Árpád háznak maradéka csapkodó bosszú maradéka alázatos
aki vetélkedik növények hullanak érlelnék elűzöttek a földön
szent népek csillagtalan század asszony fejsze és szekér
megírt arany dió barátságok (BOCSI)

másodperc nem jön vissza menjetek el Egörbe pogány
töröknek szándékáért

Gumiszalagról beszél barátsággal. Megírják és mint az állatok
futnak vele. A képek vasfoga, tetszik, hogy a titkot arra bízza.
Ha lehet begerjed, ez a tünet. Férfiasságát eldugva hányódik a
vizen. Sajátkezüleg fogja becsúsztatni magát. Az összes
rakétát begyűlytotta már egy erdei tisztáson, a szülei
kertjében, teljes szívvel, létrástól, melyen felmászik egy
szegény, gyenge arc. Éjjel, nappal szemét leszegve kezdett
csodát tenni. Fejükön a kéz, biztosan átgondolják.